02/05/2019

“Όταν σε λυπούν ή όταν σε προσβάλλουν, τότε να ενθυμήσαι τα Πάθη του Κυρίου μας”

/ Γνώμες

Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης

Εάν κάποιος δεν σου συμπεριφέρεται καλά, εσύ να του συμπεριφέρεσαι με καλωσύνη. Όλη η υπόθεση θέλει ταπείνωση.

Ας πούμε ένα παράδειγμα: Σου λέγει κάποιος πως η δουλειά σου δεν είναι καλή. Να του πης: “Ευχαριστώ, που με συμβουλεύεις. Βοήθησε με να γίνω καλύτερος. Λέγε μου τα λάθη μου, για να τα διορθώσω”.

Να δέχεσαι απ’ όλους συμβουλές, από ταπείνωση όμως και όχι από δειλία. Έτσι θα διατηρής στην ψυχή σου την ουράνια χαρά και την ειρήνη.

Σου είπε ο αδελφός σου ότι είσαι ύπουλος! Πάρε το για αστείο, και μη σου κακοφανεί! Αλλά, κι άν ακόμη το εννοούσε, σε ερωτώ: Μήπως στην

πραγματικότητα δεν είμαστε όλοι ύπουλοι; Ποιός μπορεί να ισχυρισθεί πως είναι παντού και πάντοτε ευθύς και ειλικρινής;

Πες ότι σου το είπε αυτό ο αδελφός σου κατά παραχώρηση Θεού, για να ταπεινωθείς και να διορθωθείς.

Και εσύ να νοιώθεις όχι αντιπάθεια, αλλά αγάπη και ευγνωμοσύνη για τον αδελφό σου, που, έστω και μ' αυτό τον τρόπο, σε βοηθά να διορθωθείς και να σωθείς!

Όταν σε λυπούν ή όταν σε προσβάλλουν, τότε να ενθυμήσαι τα Πάθη του Κυρίου μας:

Όταν τον ύβρισαν, αυτός δεν ύβριζε, όταν τον ειρωνεύονταν, αυτός δεν ειρωνευόταν, όταν τον κτυπούσαν, αυτός δεν κτυπούσε, όταν τον κακολογούσαν, αυτός δεν κακολογούσε, αλλά σ' όλα αυτά ανταποκρινόταν με ηρεμία:

"Ει κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού" (Ιω. ιη' 23). Και προσευχόταν για τους σταυρωτές Του.

Να ζούμε, όπως έζησε ο Χριστός, δηλαδή με ταπείνωση, με υπακοή, με ανεξικακία. Να φροντίζουμε να Τον μιμούμαστε, όσο γίνεται, σε όλα. Μετά χαράς να βαδίζουμε τη στενή και τεθλιμμένη οδό, και να μισούμε τον φαρδύ και αστόχαστο βίο.

Πρόσεξε να μη σου κακοφαίνεται, όταν σου πουν λόγο σκληρό. Οι λόγοι οι σκληροί, οι υβρισιές, οι καταφρονήσεις απαλλάτουν τον άνθρωπο από τους κακούς λογισμούς, και μάλιστα τους αισχρούς. Τον απαλλάτουν απ' όλα τα πάθη, αρκεί να υπομένει.

Αν σε κοροϊδεύουν, εσύ κάνε καλούς λογισμούς, παίρνε το π.χ. για αστείο, και έτσι φεύγει εύκολα η παρεξήγηση και το σκάνδαλο.

Ο Κύριος μακαρίζει τους πραείς. Λέγει ότι "αυτοί κληρονομήσουσι την γην" (Ματθ. ε' 5). Αυτός, που είναι πραγματικά πράος, όχι μόνο εξωτερικά δεν οργίζεται, αλλ' ούτε και μέσα στην ψυχή του. Την ώρα του παροξυσμού να προτιμάς τη σιωπή, την προσευχή και τη φυγή, και ποτέ σου δεν θα το μετανοιώσης.

Πολλοί οργίζονται όχι μόνον εναντίον ανθρώπων, αλλά και εναντίον αψύχων πραγμάτων, και αρχίζουν να σπάνε αντικείμενα και να χτυπούν τα ζώα, που νομίζουν ότι τους έφταιξαν.

Όμως ο αληθινά πράος και ανεξίκακος δεν οργίζεται με τίποτε και είναι πάντοτε ειρηνικός. Το Πνεύμα το Άγιο κατοικεί μέσα στην ψυχή του.

Η πραότης, όταν είναι κατά Θεόν, δεν είναι ούτε δειλία, ούτε αδυναμία, αλλά είναι δύναμη πνευματική και πίστη στον Θεό αληθινή.Ο πράος παραμένει ανεπηρέαστος στον νου και στην καρδιά του.

Δεν ταράσσεται, ούτε όταν τον κατηγορούν, ούτε όταν τον επαινούν ούτε όταν τον υπολογίζουν, ούτε όταν τον αγνοούν, ούτε όταν τον εξυψώνουν, ούτε όταν τον ταπεινώνουν. Αυτή όμως η αρετή είναι καρπός μεγάλης πίστης στον Θεό, βαθιάς ταπείνωσης και καθαρής προσευχής.

Ο πράος επηρεάζει και τους άλλους γύρω του. Ειρηνεύει αυτούς, που διαπληκτίζονται, γαληνεύει αυτούς, που έχουν ταραχή και σύγχυση.